

קא:

המוצא תפילין פרק עשירי עירובין

עין משפט
גז מוצא

מסורת הש"ס

(א) נטילת יד: לג: סג: ז: ק.
ימא: יד: (ב) סג: ח: טעל:
ט: טו: פס: (ג) (ד) ז: זיל
כנינה: ש"ס: (ה) (ו) כ"א: זוט:
(ז) ר"ל: (ח) (ט) וע"ע: ע"מ:
פסחים דף ג' ר"ה א' א'
למח.

הנהות הב"ח

(א) ש"י ד"ה פומח ועפעל
מכפנים וכו' כשהוא
מבחרין פסיד: (ב) ז"ה
למחר פומח ועפעל וכו' עומד
ברשות הרבים ומטלטל
כ"ל וכו' ועל האיסקופה
מחוק: (ג) ו' וטעמו
כמעט וכו' למטול קא
מפיק: (ד) ד"ה וי"ת
מדרבנן למחר אל י"ס
בחלון פומח ונועל בו
ד"ה כי פלגי וכו' א' ו' מו
פסילא להו כ"ר יהודה:

לעזי רש"י

שרדור"א [שרדור"א].
מנועל קבילי"א
[קביל"א]. יחד [לפניה]
הדלת.

מוסף רש"י

חוקקין להשלים. דבר
שאין בו שינוי ר"ש שם
עובי ויחד לחוקק ולהשלים
לכשיעיר. אמרין כמאן
דחוקקין דמי ויבנה ז'
מקום שאין בו ד' על
ד'. פסחים רותב ועומד
בין הרי"ה להי"ד ויש לו
היכר כגון גזיה מן הארץ
ג' ויאלו היה רותב ד' היה
תוקף רשות למצמו והו'
כרמלית ואסור לטול ולכאן.
אלו עכשו תוקף מקום
פטור ומותר לטול ולכאן
למקח עליו משא שלכן
רש"י: (ג) האלו ילכא
מקום משכן האלו רשות
כאנשי נפשיה הוא נטעל
להלך ולהכא: רש"י: ז'
ובלכד שלא יחליפו.
דלת למרו דקא מפעיל
רשות הרבים לרשות
היחיד ולמי למשיב האלה
כשנת: (ד) וירבנן היה
דלילו חיובא ליה דבעינן
עקיפת משרת ו' והנחה
לרשות ו' והכא עקרה
מחייבא נמוכה והנחה
למקום פטור ועקרה
מחוקק פטור והנחה
לר"ה נמוכה ורש"י ז'.

אלא אם כן עשו וכו'. אסיפא קאי דהשתא כי קאי בגינה קאי
כרשות היחיד ועולה עד לרקיע: שערי גינה. סתם מנעוליהן גבוהין
עשרה ומחנין ארבעה ורשות היחיד הן: ביום שער. בית קטן ופתח
הגינה פתוח נו. ושערי הגינה הסמוכין לרשות הרבים עסקין
מדקמתי סיפא וכן מניית הפתוחות
לרשות הרבים: פומח ונועל (א) פסחים.

בבית שער רשות היחיד הוא וכן
כשהוא מחוק: לא לכאן ולא לכאן
אסורין מכלן ומכלן. להמנועל
רשות היחיד הוא ואע"פ שהמפתח
מונה עליו גזר ר' מאיר שלא יעמוד
כרשות הרבים ולא בגינה ויעול
מפתח של רשות היחיד שמה יביאנו
אלו לרשות הרבים או לכרמלית:
וכן מניינן. לקמן מפרש האי וכן
דבאיסקופת כרמלית בגינה (ג) קאמר.
שערי מנייות פעמים שמנועלהם
גבוהין ופעמים שהן נמוכין לפיכך
נתן כהן מילוק: (ד) למחר שומע
ומניחו על האיסקופה. לקמיה
מפרש דמהכא שמעינן דהדר ביה ר'
מאיר משערי גינה ולא גזר כעומד
כרשות הרבים שלא יטלטל כרמלית
דהא איסקופה כרמלית היא דרנחה
ד' ואינה גבוהה ו' ושנוטל מפתח
משם והוא עומד כרשות הרבים
ומוליכו דרך ארץ האיסקופה למנועל
שעל גביו למטה מעשרה קא מטלטל
מכרמלית לכרמלית ולא גזר רבי
מאיר שמה יביאנו אלנו מוח' עובי
האיסקופה: למחר שומע ונועל
וכו'. (ה) ועל האיסקופה הוא עומד
ומטלטל מפתח מאיסקופה למנועל
על דרך ארץ האיסקופה דלן
לאיסקופה: מניחו כרמלית: ומחזירו למקומו.
באיסקופה דכי ממטי ליה מאיסקופה
למנועל (ו) הא מפיק מכרמלית
לרשות היחיד: למקומו. למנועל על
גביו כגון מנעולין הללו של עץ
שעושין עניינן נפתחיהן ורלשיהן
רתיבין ונלע"ו שרדור"א: ומקמי
אומרים וכו'. לקמן מפרש טעמא
דלא משחו ליה להאי מנועל רשות
היחיד: למקומו. לאיסקופה או
לחלון שאין בו ארבעה דלף על גב
דגיבה עשרה מקום פטור נעלמא
הוא: שמוציא מרשות כרמלית.
מאיסקופה שהוא כרמלית לחלון שהוא
רשות היחיד ואף על גב דהניחו
מחילה כמעטל שהוא מקום פטור
לרבנן ונטל אלל כל הרשויות כרם
דימי קיימא לן דלמחר כפ"ק (ז) וכלנד
שלא יחליפו: מקום פטור הוא.
וכי הו' למעלה מעשרה היכי משוי
ליה רבי מאיר רשות היחיד ואסר:

אלא אם כן עשה מחיצה גבוהה עשרה
טפחים דברי רבי מאיר אמרו לו מעשה בשוק
של פטמים שהיה בירושלים שהיו גועלין
ומניחין את המפתח בחלון שעל גבי הפתח
רבי יוסי אומר שוק של צמרים היה: תנו רבנן
פתחי שערי גינה בומן שיש ליה בית שער
מבפנים פותח ונועל מבפנים מבחוץ פותח
ונועל מבחוץ מכאן ומכאן פותח ונועל כאן
וכאן אין ליה לא לכאן ולא לכאן אסורין
כאן וכאן וכן מנייות הפתוחות לרה"ר בומן
שהמנועל למטה מעשרה מביא מפתח
מערב שבת ומניחו באיסקופה למחר פותח
ונועל ומחזירו לאיסקופה ובומן שהמנועל
למעלה מעשרה מביא מפתח מערב שבת
ומניחו במנועל למחר פותח ונועל ומחזירו
למקומו דברי רבי מאיר וחכמים אומרים אף
בומן שהמנועל למעלה מעשרה טפחים
מביא מפתח מערב שבת ומניחו באיסקופה
למחר פותח ונועל ומחזירו למקומו או
בחלון שעל גבי הפתח אם יש בחלון ארבעה
על ארבעה אסור מפני שהוא כמוציא
מרשות לרשות מדקאמר וכן מנייות מכלל
דבאיסקופת כרמלית עסקינן היא מנועל
היכי דמי אי דלית ביה ארבעה מקום פטור
הוא ואי אית ביה ארבעה ביה לא ימא רבנן
אף בומן שהמנועל למעלה מ' מביא מפתח
מע"ש ומניחו באיסקופה למחר פותח ונועל
בו ומחזירו לאיסקופה או לחלון שעל גבי
הפתח והוא קא מטלטל מכרמלית לרה"ר
אמר אביי לעולם דאין בו ארבעה ויש בו
לחוק ולהשלימו לר' ובהא פליגי ר' דר"מ
סבר חוקקין להשלים ורבנן סברי אין חוקקין
להשלים אמר רב ביבי בר אבבי ש"מ מרוא
מתנייתא תלת ש"מ חוקקין להשלים וש"מ
הדר ביה ר"מ משערי גינה ושמעת מינה
מדרבנן איתא לדרב דימי ר' דכי אתא רב
דימי א"ר יוחנן מקום שאין בו ארבעה על
ארבעה מותר לבני רשות הרבים ולבני
רשות היחיד לכתף עליו ובלכד שלא
יחליפו: מתני' נגר שיש בראשו
גלוסטרא רבי אליעזר אומר רובי יוסי מתיר
גלוסטרא אמר רבי אליעזר שהיו נוהגין בו היתר עד
שבא רבן גמליאל והוקנים ואסרו להן ר' יוסי אומר אסור נהגו בו ובא
רבן גמליאל והוקנים והתירו להן: גמ' בניטל באגרו כ"ע לא פליגי כי פליגי
בשאניו

יש בו לחוק. בחוק הדלת אלל ראש המנועל בעובי של דלת ולהשלים ראש המנועל לארבעה: חקוק: אין חוקקין. הלכך מקום פטור נעלמא הוא: הדר ביה רבי מאיר משערי גינה. מדקא שרי לעמוד (ב) כרשות הרבים לטול מפתח מאיסקופת כרמלית ולהוליכו דרך ארץ למנועל שלמטה מעשרה ולא גזר שמה יביאנו אלנו לרשות הרבים וש"מ סיפא נמי מדקא שרי לעמוד) על האיסקופה כרמלית וליטול מפתח מעשרה באיסקופת כרמלית ולהוליכו דרך ארץ למנועל מפתח מעשרה וליטול מפתח מעשרה כרמלית: וש"מ מדרבנן. (ה) דלמרי אם יש ארבעה על ארבעה אסור לטול מפתח מאיסקופה ולנועל כמעטל שהוא מקום פטור וליטול משם ולהניחו בחלון שהוא רשות היחיד משום דקא מחליף מאיסקופת כרמלית לחלון שהוא רשות היחיד על ידי הנחת מקום פטור: איפא לרבי דימי. דלמחר וכלנד שלא יחליפו: מתני' נגר. קבילי"א שחובצין אותו בחור כבאיסקופה נעול לדלת: שיש כראשו גלוסטרא. שראשו עבה ורואי לכוזבא לכמוס ולשחוק בו פלפלין ואפילו הכי דמותר כלי עליו ר"א אוקר אלל אם כן קשור ותלוי דלת כדמפרש בגמרא: ורבי יוסי מסייר. דמותר כלי עליו משום גלוסטרא ולא מיחו כבויה: גמ' בניטל באגרו. כשהוא קשור ותלוי בחבל של קיימא ורואי לטלטלו על ידי אותו חבל ואינו נפסק צדיקה: כולי עלמא לא פליגי. דשרי דכיון דקשור ותלוי יפה מוכחא מלתא דלנועל קאי ולא מיחו כבויה: כשאין

מביא מפתח ומניח באיסקופה. פירש כגוטרס דמהא מדקק
דהדר ביה ר' מאיר משערי גינה ולא גזר לעומד כרשות
הרבים שלא יטלטל כרמלית דהא איסקופה כרמלית היא כדלמרינן
לקמן ואין נראה לר"י דמכאן אין להוכיח דאיכא לזקמא למחר פותח
ונועל כגון שעומד על האיסקופה וכן
נריך לפרש דאי כרשות הרבים קאי
מאי וכן דמשמע דומיא דההוא
דשערי גינה ונראה לר"י כמו שהגיה
כגוטרס כפירושיו דמסיפא מוכח
דהדר בה רבי מאיר משערי גינה
דקמתי למעלה מ' מניחו כמעטל
ולמחר פומח ונועל דכי קאי נמי על
האיסקופה הוה ליה כמכרמלית לרשות
היחיד דע"כ איסקופה כרמלית היא
דלוי מקום פטור אמאי נריך להניח
המפתח כמעטל ייחוי באיסקופה:
מדקאמר וכן מנייות כפ"ה
דבאיסקופה כרמלית.
דזון משמע דומיא דשערי גינה ואי
הוא איסקופת רשות היחיד אם כן
היה מטלטל מרשות היחיד לכרמלית
וכן אם היתה רה"ר היה מטלטל
מרשות הרבים לכרמלית ולא הו'
דומיא דשערי גינה דלמרי כ"י האי
גונוא: אין חוקקין. והו' מקום פטור
הוא דקאמר ומניחו באיסקופה הוא
הדיון כרשות הרבים אלל דקתמא
לא מיטיר כקדקע משום הכי לא
נקיע לה: רבי יוסי אומר אסור
הוא בו והתירו להם. ואם תאמר
והוא אמרינן ונפרק פנקס ואלו
נדרים (דף פ"ה). ונפרק פנקס שנהגו
(פסחים דף נ"ה). דברים המותרים
ואחרים נהגו כסס איסור אי אמה
רשאי להתיק כפניהם ויש לומר
דהיינו כשודעים שומת ומחמירין
על עצמן שלא ירגילו בני אדם להקל
ויבאו להתיק איסור אלל אם מחמירין
מחמת טעות מותר להתיק כפניהם:
כי פליגי בשאין יב"ח באיגרו.
ר"י מפרש דדוקא הכא שרי
משום דכראשו גלוסטרא אלל שאין
כראשו גלוסטרא מודה דאסור אפי'
קשור דלתא וקבירא ליה כרבנן
דברי יהודה כנגד הנגדר אי נמי
סבירא (ה) ליה כ"ר יהודה דשרי כנגדר
והכא איירי כקשור נעניכא דדשא
דמודה רבי יהודה כשאניו יטול
כאיגרו כדמוכה כסמוך ומשום הכי
עמי נמתניין שיהא כראשו
גלוסטרא

דברי ר' מאיר. אמרו
לו כשהוא כשוק שיש
ביתו בומן שיש לה שער
מכפנים בו. [אין להם
לא מכאן ולא מכאן,
וכן מנייות הפתוחות
לישארין בזמן שהמנועל
כ"ן]. האי מנועל היכי
דמי אי דלית ביה ר'
מקום פטור הוא. אי
דאית ביה ר' במא ניטור
רבנן למעלה מעשרה
ולמחר פומח ונועל בו
ומחזירו לאיסקופה. הא
קא מטלטל מכרמלית
לרשות היחיד. ופריך אביי
לעולם דלית ביה ר' ויש
בה לחוק ולהשלימו לר'.
ר' מאיר סבר חוקקין
להשלים. ורבנן סברי אין
חוקקין להשלים ובמקום
פטור הוא. אמר רב
ביבי בר אבבי ש"מ
מהא מתני' הלך כ"ר.
מתני' נגר שיש כראשו
גלוסטרא רבי אליעזר
אומר, ורבי יוסי מתיר.
כנגד הניטל באיגרו. אי
פירש הניטל באיגרו אל'
קשור דלתוהו. כדבר
שיכול להעמידו דברי
הכל מותר. כי פליגי

אמר רבי אליעזר מעשה בכנסת שבטבריא שהיו נוהגין בו היתר עד
שבא רבן גמליאל והוקנים ואסרו להן ר' יוסי אומר אסור נהגו בו ובא
רבן גמליאל והוקנים והתירו להן: גמ' בניטל באגרו כ"ע לא פליגי כי פליגי
בשאניו

יש בו לחוק. בחוק הדלת אלל ראש המנועל בעובי של דלת ולהשלים ראש המנועל לארבעה: חקוק: אין חוקקין. הלכך מקום פטור נעלמא הוא: הדר ביה רבי מאיר משערי גינה. מדקא שרי לעמוד (ב) כרשות הרבים לטול מפתח מאיסקופת כרמלית ולהוליכו דרך ארץ למנועל שלמטה מעשרה ולא גזר שמה יביאנו אלנו לרשות הרבים וש"מ סיפא נמי מדקא שרי לעמוד) על האיסקופה כרמלית וליטול מפתח מעשרה באיסקופת כרמלית ולהוליכו דרך ארץ למנועל מפתח מעשרה וליטול מפתח מעשרה כרמלית: וש"מ מדרבנן. (ה) דלמרי אם יש ארבעה על ארבעה אסור לטול מפתח מאיסקופה ולנועל כמעטל שהוא מקום פטור וליטול משם ולהניחו בחלון שהוא רשות היחיד משום דקא מחליף מאיסקופת כרמלית לחלון שהוא רשות היחיד על ידי הנחת מקום פטור: איפא לרבי דימי. דלמחר וכלנד שלא יחליפו: מתני' נגר. קבילי"א שחובצין אותו בחור כבאיסקופה נעול לדלת: שיש כראשו גלוסטרא. שראשו עבה ורואי לכוזבא לכמוס ולשחוק בו פלפלין ואפילו הכי דמותר כלי עליו ר"א אוקר אלל אם כן קשור ותלוי דלת כדמפרש בגמרא: ורבי יוסי מסייר. דמותר כלי עליו משום גלוסטרא ולא מיחו כבויה: גמ' בניטל באגרו. כשהוא קשור ותלוי בחבל של קיימא ורואי לטלטלו על ידי אותו חבל ואינו נפסק צדיקה: כולי עלמא לא פליגי. דשרי דכיון דקשור ותלוי יפה מוכחא מלתא דלנועל קאי ולא מיחו כבויה: כשאין